

BIỆN PHÁP GIÚP TRẺ 5–6 TUỔI KIỂM SOÁT CẢM XÚC BẢN THÂN THÔNG QUA TRÒ CHƠI ĐÓNG VAI THEO CHỦ ĐỀ TẠI MỘT SỐ TRƯỜNG MẦM NON PHƯỜNG KHÁNH HẬU, TỈNH TÂY NINH

Đặng Thị Diễm My¹

¹Giảng viên khoa Giáo dục Mầm non, Trường Đại học sư phạm Tp HCM

Trần Mỹ Duyên², Nguyễn Thị Kiều², Thái Phương Quỳnh², Nguyễn Thị Thanh Tâm², Nguyễn Huỳnh Như²

²Sinh viên khoa Giáo dục Mầm non, Trường Đại học sư phạm Tp HCM

Tóm tắt: Nghiên cứu nhằm đề xuất và kiểm chứng hiệu quả của các biện pháp tổ chức trò chơi đóng vai theo chủ đề trong việc phát triển khả năng kiểm soát cảm xúc cho trẻ 5–6 tuổi. Trên cơ sở tổng hợp lý luận về giáo dục cảm xúc – xã hội và đặc điểm tâm lý trẻ mầm non, nghiên cứu tiến hành khảo sát thực trạng tại một số trường mầm non phường Khánh Hậu với 8 giáo viên và 31 trẻ mẫu giáo lớn. Kết quả cho thấy giáo viên đã tổ chức trò chơi thường xuyên nhưng chưa chú trọng mục tiêu kiểm soát cảm xúc; trẻ còn hạn chế trong nhận diện và điều chỉnh cảm xúc. Nghiên cứu đề xuất 5 biện pháp sư phạm và tiến hành thực nghiệm. Kết quả cho thấy sự cải thiện rõ rệt về năng lực kiểm soát cảm xúc của trẻ sau can thiệp.

Từ khóa: kiểm soát cảm xúc, trò chơi đóng vai, trẻ 5–6 tuổi, giáo dục mầm non

MEASURES TO ENHANCE EMOTIONAL SELF-REGULATION IN 5–6- YEAR-OLD CHILDREN THROUGH THEMATIC ROLE-PLAY ACTIVITIES IN PRESCHOOLS IN KHANH HAU WARD, TAY NINH PROVINCE

Abstract: This study aims to propose and examine the effectiveness of pedagogical measures for organizing thematic role-play activities to enhance emotional self-regulation in 5–6-year-old children. Based on a review of theoretical foundations related to social-emotional learning and developmental characteristics of preschool children, the study conducted a survey in several preschools in Khanh Hau Ward, Tay Ninh Province, involving 31 children and 8 teachers. The findings indicate that although role-play activities are regularly implemented, the integration of emotional regulation objectives remains limited, and children still experience difficulties in managing their emotions and behaviors in social interactions. Based on these findings, the study proposes five pedagogical measures and implements an experimental intervention. The results demonstrate a significant improvement in children's ability to recognize, regulate, and appropriately express emotions after the intervention. These findings confirm that thematic role-play activities, when systematically designed and pedagogically guided, can serve as an effective approach to fostering emotional self-regulation in preschool children.

Keywords: emotional self-regulation; role-play; preschool education; 5–6-year-old children; social-emotional development

Nhận bài 27/2/2026

Phản biện 18/4/2026

Duyệt đăng: 24/4/2026

I. ĐẶT VẤN ĐỀ

Trong bối cảnh giáo dục hiện đại, giáo dục cảm xúc – xã hội ngày càng được coi là nền tảng của sự phát triển toàn diện. Đặc biệt, ở lứa tuổi 5–6, trẻ bắt đầu hình thành ý thức bản thân và tham gia nhiều hơn vào các tương tác xã hội. Tuy nhiên, khả năng kiểm soát cảm xúc của trẻ còn hạn chế, thể hiện qua việc dễ cáu gắt, khó điều chỉnh hành vi và chưa biết giải quyết mâu thuẫn một cách phù hợp. Trò chơi đóng vai theo chủ đề là hoạt động chủ đạo ở lứa tuổi mầm non, tạo điều kiện cho trẻ trải nghiệm các tình huống xã hội và cảm xúc. Tuy nhiên, thực tế tại các trường mầm non ở phường Khánh Hậu cho thấy hoạt động này chủ yếu phục vụ phát triển ngôn ngữ và nhận thức, chưa khai thác hiệu quả trong giáo dục cảm xúc. Do đó, nghiên cứu này nhằm: Hệ thống hóa cơ sở lý luận về kiểm soát cảm xúc; Khảo sát thực trạng; Đề xuất và kiểm chứng các biện pháp giáo dục

II. CƠ SỞ LÝ LUẬN

2.1. Khái niệm cảm xúc và kiểm soát cảm xúc

Cảm xúc là một trong những thành tố trung tâm của đời sống tâm lý con người, phản ánh mối quan hệ giữa cá nhân với các sự vật, hiện tượng có liên quan đến nhu cầu và động cơ của họ. Theo Goleman (2012), cảm xúc không chỉ là trạng thái tâm lý mà còn bao gồm các xu hướng hành động, đóng vai trò định hướng hành vi của con người trong các tình huống xã hội. Tương tự, Izard (1992) cho rằng cảm xúc là một hệ thống phức hợp bao gồm trải nghiệm chủ quan, phản ứng sinh lý và biểu hiện hành vi, trong đó các yếu tố này tương tác chặt chẽ với nhau để tạo thành phản ứng cảm xúc hoàn chỉnh. Ở góc độ tâm lý học phát triển, cảm xúc của trẻ mầm non mang tính trực tiếp, bộc phát và chịu ảnh hưởng mạnh mẽ từ môi trường xung quanh. Trẻ ở giai đoạn 5–6 tuổi đã bắt đầu nhận biết được các trạng thái cảm xúc cơ bản như vui, buồn, tức giận, sợ hãi, nhưng khả

năng điều chỉnh và kiểm soát các cảm xúc này vẫn còn hạn chế. Điều này đòi hỏi sự tác động có định hướng từ môi trường giáo dục để giúp trẻ phát triển năng lực kiểm soát cảm xúc một cách phù hợp.

Khái niệm kiểm soát cảm xúc (emotion regulation) được Gross (2015) định nghĩa là quá trình cá nhân tác động vào việc hình thành, trải nghiệm và biểu đạt cảm xúc nhằm thích ứng với yêu cầu của môi trường. Theo quan điểm này, kiểm soát cảm xúc không phải là việc kìm nén cảm xúc mà là khả năng nhận diện, hiểu và điều chỉnh cảm xúc một cách linh hoạt và phù hợp với hoàn cảnh. Đối với trẻ mầm non, kiểm soát cảm xúc bao gồm một số thành phần cơ bản như: (1) nhận diện và gọi tên cảm xúc; (2) kiểm chế phản ứng xung động; (3) lựa chọn cách biểu đạt phù hợp; và (4) giải quyết các tình huống cảm xúc trong tương tác xã hội. Những kỹ năng này không hình thành một cách tự nhiên mà cần được giáo dục thông qua các hoạt động trải nghiệm, trong đó trò chơi đóng vai theo chủ đề là một phương tiện đặc biệt hiệu quả.

2.2. Đặc điểm phát triển cảm xúc của trẻ 5-6 tuổi

Giai đoạn 5-6 tuổi là thời kỳ chuyển tiếp quan trọng trong sự phát triển tâm lý của trẻ, khi các chức năng điều hành và khả năng tự điều chỉnh bắt đầu hình thành rõ nét. Theo Vygotsky (1978), đây là giai đoạn mà trẻ phát triển mạnh mẽ các chức năng tâm lý cao cấp thông qua hoạt động xã hội và tương tác với người khác. Ở độ tuổi này, trẻ có thể nhận biết và phân biệt nhiều trạng thái cảm xúc khác nhau, đồng thời bắt đầu hiểu được nguyên nhân dẫn đến cảm xúc của bản thân và người khác. Tuy nhiên, khả năng kiểm soát cảm xúc vẫn còn hạn chế do hệ thống thần kinh chưa hoàn thiện và khả năng tư duy logic còn đang phát triển. Trẻ thường phản ứng cảm xúc một cách trực tiếp, dễ bị chi phối bởi hoàn cảnh và khó kiềm chế hành vi khi gặp tình huống xung đột.

Các nghiên cứu của Denham et al. (2003) cho thấy khả năng kiểm soát cảm xúc ở trẻ mầm non có mối liên hệ chặt chẽ với sự phát triển kỹ năng xã hội và thành công học tập sau này. Trẻ có khả năng điều chỉnh cảm xúc tốt thường có xu hướng hợp tác, tự tin và thích nghi tốt hơn với môi trường học tập. Ngược lại, trẻ thiếu kỹ năng kiểm soát cảm xúc dễ gặp khó khăn trong giao tiếp và có nguy cơ xuất hiện các hành vi tiêu cực như cáu giận, xung đột hoặc thu mình. Do đó, việc giáo dục kiểm soát cảm xúc cho trẻ 5-6 tuổi không chỉ mang ý nghĩa phát triển cá nhân mà còn có vai trò quan trọng trong việc chuẩn bị cho trẻ bước vào môi trường học tập chính thức ở bậc tiểu học.

2.3. Vai trò của trò chơi đóng vai theo chủ đề trong giáo dục cảm xúc

Trò chơi đóng vai theo chủ đề được xem là hoạt động chủ đạo của trẻ mẫu giáo, trong đó trẻ tái hiện các tình huống đời sống xã hội thông qua việc nhập vai và tương tác với bạn chơi. Theo Vygotsky (1978), trò chơi đóng vai tạo ra “vùng phát triển gần nhất”, nơi trẻ có thể thực hiện những hành vi vượt quá khả năng hiện tại thông qua sự hỗ trợ của môi trường và người lớn. Trong quá trình tham gia trò chơi, trẻ phải tuân thủ các “luật vai”, đồng thời điều chỉnh hành vi và cảm xúc của mình để phù hợp với vai diễn và bối cảnh xã hội. Điều này tạo điều kiện cho trẻ luyện tập khả năng kiểm soát cảm xúc một cách tự nhiên và hiệu quả. Berk và Meyers (2013) cho rằng pretend play là môi trường lý tưởng giúp trẻ phát triển khả năng tự điều chỉnh, bởi trẻ phải liên tục điều chỉnh cảm xúc và hành vi để duy trì sự hợp tác với bạn chơi. Nhiều nghiên cứu quốc tế đã chứng minh hiệu quả của trò chơi đóng vai trong giáo dục cảm xúc. Gottman et al. (1996) nhấn mạnh vai trò của “emotion coaching” trong việc hỗ trợ trẻ nhận diện và điều chỉnh cảm xúc thông qua tương tác trong trò chơi. Goldstein và Winner (2012) cho thấy việc sử dụng kỹ thuật đổi vai (role reversal) giúp tăng khả năng đồng cảm và giảm hành vi xung động ở trẻ. Bên cạnh đó, các chương trình giáo dục cảm xúc – xã hội như PATHS hay RULER đều sử dụng trò chơi đóng vai như một công cụ trung tâm để giúp trẻ luyện tập kỹ năng nhận diện và kiểm soát cảm xúc (Brackett & Rivers, 2014). Những kết quả này khẳng định rằng trò chơi đóng vai không chỉ mang tính giải trí mà còn là phương tiện giáo dục có giá trị cao trong việc phát triển năng lực cảm xúc – xã hội cho trẻ mầm non.

2.4. Giáo dục kiểm soát cảm xúc cho trẻ thông qua trò chơi đóng vai

Giáo dục kiểm soát cảm xúc cho trẻ mầm non là một quá trình có chủ đích, nhằm giúp trẻ nhận diện, hiểu và điều chỉnh cảm xúc của bản thân trong các tình huống xã hội. Theo Hyson (2004), việc giáo dục cảm xúc cần được thực hiện thông qua các hoạt động trải nghiệm, trong đó trẻ được tham gia tích cực và có cơ hội thực hành các kỹ năng cảm xúc trong bối cảnh thực tế hoặc giả định. Trò chơi đóng vai theo chủ đề đáp ứng đầy đủ các yêu cầu này. Thông qua việc nhập vai, trẻ được trải nghiệm các tình huống cảm xúc đa dạng, từ đó học cách gọi tên, biểu đạt và điều chỉnh cảm xúc của mình. Đồng thời, sự tương tác với bạn chơi giúp trẻ phát triển kỹ năng xã hội như chia sẻ, hợp tác và giải quyết xung đột. Theo Bodrova và Leong (2007), khi trò chơi được tổ chức có cấu

trúc với các bước rõ ràng như lập kế hoạch, phân vai và đánh giá sau chơi, khả năng tự điều chỉnh của trẻ được cải thiện đáng kể. Ngoài ra, việc sử dụng các kỹ thuật sư phạm như gợi mở, làm mẫu, dừng lại để suy nghĩ (freeze frame) hay đổi vai giúp trẻ nhận thức rõ hơn về cảm xúc và hành vi của mình (Jennings, 1999).

Tuy nhiên, trong thực tiễn giáo dục mầm non tại Việt Nam, việc khai thác trò chơi đóng vai để giáo dục cảm xúc vẫn còn hạn chế. Hoạt động này thường được tổ chức theo hướng tự do, thiếu mục tiêu cụ thể về cảm xúc và thiếu sự can thiệp sư phạm có chủ đích điều này dẫn đến việc trẻ chưa có nhiều cơ hội luyện tập kỹ năng kiểm soát cảm xúc một cách hệ thống. Vì vậy, việc xây dựng và áp dụng các biện pháp tổ chức trò chơi đóng vai theo chủ đề nhằm phát triển khả năng kiểm soát cảm xúc cho trẻ là cần thiết, góp phần nâng cao chất lượng giáo dục mầm non trong bối cảnh hiện nay.

II. PHƯƠNG PHÁP NGHIÊN CỨU

Nghiên cứu được thiết kế theo hướng kết hợp giữa phương pháp định tính và định lượng nhằm đánh giá hiệu quả của các biện pháp tổ chức trò chơi đóng vai theo chủ đề trong việc phát triển khả năng kiểm soát cảm xúc của trẻ 5–6 tuổi.

Đối tượng nghiên cứu là khả năng kiểm soát cảm xúc của trẻ mẫu giáo 5–6 tuổi trong hoạt động trò chơi đóng vai theo chủ đề. Mẫu nghiên cứu gồm 31 trẻ mẫu giáo lớn và 8 giáo viên tại một số trường mầm non thuộc phường Khánh Hậu, tỉnh Tây Ninh. Việc lựa chọn mẫu được thực hiện theo phương pháp thuận tiện, đảm bảo phù hợp với điều kiện thực tiễn và mục tiêu nghiên cứu. Dữ liệu được thu thập thông qua các công cụ sau: (1) phiếu quan sát hành vi nhằm đánh giá mức độ kiểm soát cảm xúc của trẻ theo các tiêu chí cụ thể; (2) bảng hỏi dành cho giáo viên để khảo sát nhận thức và thực hành tổ chức trò chơi; (3) phỏng vấn bán cấu trúc nhằm bổ sung thông tin định tính về quá trình tổ chức hoạt động và biểu hiện cảm xúc của trẻ.

IV. KẾT QUẢ NGHIÊN CỨU

4.1. Thực trạng nhận thức và thực hành của giáo viên

Kết quả khảo sát 8 giáo viên mầm non cho thấy đa số giáo viên nhận thức được tầm quan trọng của giáo dục cảm xúc – xã hội đối với sự phát triển toàn diện của trẻ. Tuy nhiên, mức độ hiểu biết về kiểm soát cảm xúc và cách tích hợp nội dung này vào hoạt động trò chơi đóng vai theo chủ đề còn chưa đồng đều. Một số giáo viên vẫn xem hoạt động đóng vai chủ yếu nhằm phát triển ngôn ngữ và kỹ năng giao tiếp, chưa coi đây là phương tiện trọng tâm để rèn luyện năng lực cảm xúc.

Về thực hành tổ chức hoạt động, các lớp học

đều duy trì trò chơi đóng vai theo chủ đề như một hoạt động thường xuyên. Tuy nhiên, việc thiết kế nội dung chơi còn mang tính tự phát, thiếu cấu trúc rõ ràng và chưa chú trọng lồng ghép các tình huống cảm xúc cụ thể. Giáo viên chủ yếu đóng vai trò quan sát và điều phối, ít sử dụng các kỹ thuật sư phạm như gợi mở, làm mẫu hay can thiệp có chủ đích nhằm hỗ trợ trẻ kiểm soát cảm xúc trong quá trình chơi.

Ngoài ra, các công cụ hỗ trợ trực quan như thẻ cảm xúc, bảng biểu cảm xúc hay kịch bản tình huống còn ít được sử dụng. Điều này hạn chế khả năng giúp trẻ nhận diện và điều chỉnh cảm xúc một cách có hệ thống. Những khó khăn chính được giáo viên nêu ra bao gồm: thiếu tài liệu hướng dẫn, hạn chế về thời gian tổ chức hoạt động và chưa được đào tạo chuyên sâu về giáo dục cảm xúc.

4.2. Thực trạng năng lực kiểm soát cảm xúc của trẻ trước can thiệp

Kết quả quan sát 31 trẻ mẫu giáo lớn trước thực nghiệm cho thấy năng lực kiểm soát cảm xúc của trẻ ở mức trung bình. Phân tích điểm trung bình các nhóm nội dung cho thấy trẻ có khả năng nhận diện cảm xúc cơ bản tương đối tốt, nhưng gặp nhiều khó khăn trong việc điều chỉnh hành vi và kiểm soát phản ứng trong các tình huống xung đột. Cụ thể, nhiều trẻ thể hiện phản ứng cảm xúc mang tính bộc phát như cáu giận, khóc hoặc từ chối hợp tác khi gặp mâu thuẫn trong trò chơi. Khả năng kiềm chế xung động và lựa chọn cách ứng xử phù hợp còn hạn chế. Trong các tình huống yêu cầu chia sẻ, thương lượng hoặc thay đổi vai chơi, trẻ thường phản ứng theo cảm xúc tức thời thay vì suy nghĩ và điều chỉnh hành vi. Kết quả phân loại cho thấy tỷ lệ trẻ đạt mức khá và tốt chưa cao, trong khi vẫn còn một bộ phận trẻ ở mức thấp. Điều này phản ánh sự cần thiết của việc can thiệp sư phạm nhằm nâng cao năng lực kiểm soát cảm xúc cho trẻ.

4.3. Hiệu quả của các biện pháp can thiệp

Sau khi triển khai hệ thống 5 biện pháp tổ chức trò chơi đóng vai theo chủ đề, kết quả thực nghiệm cho thấy sự cải thiện rõ rệt trong năng lực kiểm soát cảm xúc của trẻ. Điểm trung bình của toàn bộ mẫu nghiên cứu tăng lên đáng kể qua các thời điểm đo, phản ánh xu hướng tiến bộ tích cực. Phân tích theo nhóm nội dung cho thấy sự cải thiện rõ nhất ở các kỹ năng như: Kiểm chế cảm xúc tiêu cực; Giải quyết xung đột trong quá trình chơi; Lựa chọn cách biểu đạt cảm xúc phù hợp. Trẻ không chỉ nhận diện cảm xúc tốt hơn mà còn biết dừng lại, suy nghĩ và lựa chọn hành vi phù hợp trước khi phản ứng. Nhiều trẻ thể hiện khả năng hợp tác, chia sẻ và điều chỉnh hành vi linh hoạt hơn trong các tình huống chơi nhóm. Kết quả phân phối xếp

loại sau can thiệp cho thấy tỷ lệ trẻ đạt mức khá và tốt tăng lên rõ rệt, trong khi tỷ lệ trẻ ở mức thấp giảm đáng kể. Điều này chứng tỏ các biện pháp can thiệp đã có tác động tích cực đến sự phát triển năng lực kiểm soát cảm xúc của trẻ.

4.4. Kết quả kiểm định thống kê

Để đánh giá mức độ ảnh hưởng của can thiệp, nghiên cứu sử dụng kiểm định t-test cặp (paired sample t-test) nhằm so sánh điểm trung bình trước và sau thực nghiệm. Kết quả cho thấy sự khác biệt giữa hai thời điểm có ý nghĩa thống kê ($p < 0.05$), chứng tỏ sự cải thiện về năng lực kiểm soát cảm xúc của trẻ không phải do yếu tố ngẫu nhiên mà là kết quả của quá trình can thiệp sư phạm. Bên cạnh đó, phân tích mức độ tiến bộ cá nhân (gain score) cho thấy phần lớn trẻ đều có sự cải thiện, trong đó nhiều trẻ đạt mức tiến bộ cao. Điều này cho thấy các biện pháp không chỉ có hiệu quả chung mà còn phù hợp với sự phát triển cá nhân của từng trẻ.

4.5. Hiệu quả theo chủ đề trò chơi và nội dung quan sát

Phân tích kết quả theo từng chủ đề trò chơi cho thấy các chủ đề gắn với tình huống xã hội quen thuộc như “Gia đình”, “Bác sĩ”, “Cửa hàng” mang lại hiệu quả cao trong việc phát triển kỹ năng kiểm soát cảm xúc. Những chủ đề này tạo điều kiện cho trẻ trải nghiệm các tình huống cảm xúc đa dạng và luyện tập cách ứng xử phù hợp. Ngoài ra, sự cải thiện cũng được ghi nhận ở tất cả các nhóm nội dung quan sát, đặc biệt là nhóm kỹ năng điều chỉnh hành vi và giải quyết xung đột. Điều này chứng tỏ tác động toàn diện của các biện pháp can thiệp đối với nhiều khía cạnh của năng lực kiểm soát cảm xúc.

4.6. Thảo luận kết quả

Kết quả nghiên cứu phù hợp với các nghiên cứu trước đây về vai trò của trò chơi đóng vai trong phát triển cảm xúc – xã hội của trẻ. Sự cải thiện về khả năng kiểm soát cảm xúc của trẻ có thể

được lý giải bởi việc các biện pháp đã tạo ra môi trường học tập tích cực, nơi trẻ được trải nghiệm, thực hành và phản hồi liên tục. Đặc biệt, việc sử dụng các kỹ thuật như gợi mở, làm mẫu, dừng lại để suy nghĩ và đổi vai đã giúp trẻ nâng cao khả năng nhận thức và điều chỉnh hành vi. Những kết quả này củng cố quan điểm rằng trò chơi đóng vai theo chủ đề, khi được tổ chức có chủ đích, là một công cụ hiệu quả trong giáo dục cảm xúc cho trẻ mầm non. Tuy nhiên, nghiên cứu vẫn còn một số hạn chế như quy mô mẫu nhỏ và thời gian thực nghiệm chưa dài. Do đó, cần có thêm các nghiên cứu với quy mô lớn hơn để khẳng định tính bền vững của kết quả.

V. KẾT LUẬN

Nghiên cứu đã khẳng định vai trò quan trọng của trò chơi đóng vai theo chủ đề trong việc phát triển năng lực kiểm soát cảm xúc cho trẻ 5–6 tuổi. Trên cơ sở khảo sát thực trạng tại các trường mầm non phường Khánh Hậu, kết quả cho thấy mặc dù giáo viên đã tổ chức hoạt động này thường xuyên, nhưng việc tích hợp mục tiêu giáo dục cảm xúc còn hạn chế, dẫn đến năng lực kiểm soát cảm xúc của trẻ chưa đạt mức mong đợi.

Việc đề xuất và triển khai hệ thống 5 biện pháp sư phạm đã mang lại hiệu quả rõ rệt, thể hiện qua sự cải thiện có ý nghĩa thống kê về khả năng nhận diện, điều chỉnh và biểu đạt cảm xúc của trẻ sau thực nghiệm. Trẻ không chỉ giảm các phản ứng cảm xúc tiêu cực mà còn biết lựa chọn hành vi phù hợp trong các tình huống xã hội. Kết quả nghiên cứu góp phần bổ sung cơ sở thực tiễn cho việc ứng dụng trò chơi đóng vai như một công cụ giáo dục cảm xúc trong giáo dục mầm non. Đồng thời, nghiên cứu cũng gợi mở hướng tiếp cận tích hợp giữa hoạt động chơi và giáo dục kỹ năng sống, nhằm nâng cao chất lượng chăm sóc – giáo dục trẻ trong bối cảnh hiện nay.

TÀI LIỆU THAM KHẢO

- Berk, L. E., & Meyers, A. B. (2013). The role of make-believe play in the development of executive function. *Early Childhood Research Quarterly*.
- Berk, L. E., & Winsler, A. (1995). *Scaffolding children's learning: Vygotsky and early childhood education*. National Association for the Education of Young Children.
- Bodrova, E., & Leong, D. J. (2007). *Tools of the mind: The Vygotskian approach to early childhood education (2nd ed.)*. Pearson.
- Brackett, M. A., & Rivers, S. E. (2014). Transforming students' lives with social and emotional learning. In R. Pekrun & L. Linnenbrink-Garcia (Eds.), *International handbook of emotions in education (pp. 368–388)*. Routledge.
- Denham, S. A., Blair, K. A., DeMulder, E., Levitas, J., Sawyer, K., Auerbach–Major, S., & Queenan, P. (2003). Preschool emotional competence: Pathway to social competence? *Child Development*, 74(1), 238–256.
- Goleman, D. (2012). *Emotional intelligence: Why it can matter more than IQ*. Bantam Books.
- Goldstein, T. R., & Winner, E. (2012). Enhancing empathy and theory of mind. *Journal of Cognition and Development*, 13(1), 19–37.
- Gottman, J. M., Katz, L. F., & Hooven, C. (1996). Parental meta-emotion philosophy and the emotional life of families. *Journal of Family Psychology*, 10(3), 243–268.
- Gross, J. J. (2015). Emotion regulation: Current status and future prospects. *Psychological Inquiry*, 26(1), 1–26.
- Hyson, M. (2004). *The emotional development of young children: Building an emotion-centered curriculum (2nd ed.)*. Teachers College Press.
- Izard, C. E. (1992). *The psychology of emotions*. Plenum Press.
- Jennings, S. (1999). *Introduction to developmental playtherapy: Playing and health*. Jessica Kingsley Publishers.
- Vygotsky, L. S. (1978). *Mind in society: The development of higher psychological processes*. Harvard University Press.